

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 28. aprila 2022 *

„Predhodno odločanje – Direktiva 2001/23/ES – Členi od 3 do 5 – Prenos podjetij – Ohranjanje pravic delavcev – Izjeme – Postopek zaradi plačilne nesposobnosti – Postopek ‚pre-pack‘ – Preživetje podjetja – Prenos (dela) podjetja po razglasitvi stečaja, pred katerim je bil izveden postopek ‚pre-pack‘“

V zadevi C-237/20,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (vrhovno sodišče Nizozemske) z odločbo z dne 29. maja 2020, ki je na Sodišče prispela 5. junija 2020, v postopku

Federatie Nederlandse Vakbeweging

proti

Heiploeg Seafood International BV,

Heitrans International BV,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi A. Prechal, predsednica drugega senata v funkciji predsednice tretjega senata, J. Passer, F. Biltgen (poročevalec), sodnika, L. S. Rossi, sodnica, in N. Wahl, sodnik,

generalni pravobranilec: G. Pitruzzella,

sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 30. septembra 2021,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Federatie Nederlandse Vakbeweging F. M. Dekker, advocaat,
- za Heitrans International BV in Heiploeg Seafood International BV B. Kraaijpoel, J. F. Fliet in I. Spinath, advocaten,
- za nizozemsko vlado M. K. Bulterman in J. Langer, agenta,

* Jezik postopka: nizozemščina.

– za Evropsko komisijo A. Nijenhuis in B.-R. Killmann, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 9. decembra 2021

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov od 3 do 5 Direktive Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 98).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Federatie Nederlandse Vakbeweging (nizozemsko združenje sindikatov) (v nadaljevanju: FNV), nizozemsko sindikalno organizacijo ter nizozemskima družbama Heiploeg Seafood International BV in Heitrans International BV (v nadaljevanju skupaj: nova skupina Heiploeg) v zvezi z ohranitvijo pravic delavcev, ki so bili tema družbama dodeljeni po prenosu podjetja, če je bil odsvojitelj v stečajnem postopku.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Z Direktivo 2001/23 je bila kodificirana Direktiva Sveta 77/187/EGS z dne 14. februarja 1977 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov (UL 1977, L 61, str. 26), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 98/50/ES z dne 29. junija 1998 (UL 1998, L 201, str. 88).
- 4 V uvodni izjavi 3 Direktive 2001/23 je navedeno:

„Predvideti je treba varovanje delavcev v primeru, ko se spremeni delodajalec, in zlasti zagotoviti, da se njihove pravice ohranijo.“
- 5 Člen 1 te direktive v odstavku 1(a) in (b) določa:

„(a) Ta direktiva se uporablja za vsak prenos podjetja, obrata ali dela podjetja ali obrata na drugega delodajalca, ki je posledica pogodbenega prenosa ali združitve.

(b) Ob upoštevanju pododstavka (a) in nadaljnjih določb tega člena se za prenos v smislu te direktive šteje prenos gospodarske enote, ki ohrani svojo identiteto, se pravi organiziranega skupka virov, katerega cilj je opravljanje gospodarske dejavnosti, ne glede na to, ali je ta dejavnost glavna ali stranska.“
- 6 Člen 3 navedene direktive v odstavku 1, prvi pododstavek, določa:

„Pravice in obveznosti odsvojitelja, ki izhajajo iz na dan prenosa obstoječe pogodbe o zaposlitvi ali delovnega razmerja, se na podlagi takega prenosa prenesejo na pridobitelja.“

7 Člen 4 Direktive 2001/23 v odstavku 1, prvi pododstavek, določa:

„Prenos podjetja, obrata ali dela podjetja ali obrata sam po sebi odsvojitelju ali pridobitelju ne daje podlage za odpuščanje. Ta določba ne preprečuje morebitnega odpuščanja iz ekonomskih, tehničnih ali organizacijskih razlogov, zaradi katerih so potrebne kadrovske spremembe.“

8 Člen 5 te direktive določa:

„1. Če države članice ne določijo drugače, se člena 3 in 4 ne uporabljata za prenos podjetja, obrata ali dela podjetja ali obrata, če je odsvojitelj v stečajnem ali temu podobnem postopku zaradi plačilne nesposobnosti, ki je bil začet z namenom likvidacije premoženja odsvojitelja in je pod nadzorom pristojnega organa oblasti (ki je lahko tudi stečajni upravitelj, ki ga je pooblastil pristojni organ oblasti).

2. Kadar se člena 3 in 4 uporabljata za prenos v postopkih plačilne nesposobnosti (ne glede na to, ali je bil postopek sprožen z namenom likvidacije premoženja odsvojitelja) in pod pogojem, da postopek nadzira pristojni organ oblasti (ki je lahko tudi stečajni upravitelj po določbah nacionalne zakonodaje), lahko država članica določi, da:

(a) se dolgovi odsvojitelja na podlagi pogodbe o zaposlitvi ali delovnega razmerja, ki so zapadli v plačilo pred prenosom ali pred začetkom postopka za primer plačilne nesposobnosti, ne glede na člen 3(1) ne prenesejo na pridobitelja, pod pogojem, da je ta postopek v skladu z nacionalno zakonodajo podlaga za varovanje, ki je najmanj tako, kakor je predvideno za situacije, na katere se nanaša Direktiva Sveta 80/987/EGS z dne 20. oktobra 1980 o približevanju zakonodaje držav članic o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti njihovega delodajalca [(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 217)],

in/ali; da

(b) se pridobitelj, odsvojitelj ali oseba oziroma osebe v funkciji odsvojitelja na eni strani in predstavniki delavcev na drugi strani lahko dogovorijo, kolikor to dopušča veljavna zakonodaja ali praksa, za spremembe določil in pogojev za zaposlitev, katerih cilj je ohranitev zaposlitvenih možnosti, tako da se zagotovi preživetje podjetja, obrata ali dela podjetja ali obrata.

[...]

4. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, da preprečijo zlorabo postopkov plačilne nesposobnosti, zaradi katerih bi bili delavci prikrajšani za pravice, ki jih predvideva ta direktiva.“

Nizozemsko pravo

BW

9 Člen 7:663 Burgerlijk Wetboek (civilni zakonik, v nadaljevanju: BW) določa, da se s prenosom podjetja po zakonu na pridobitelja prenesejo pravice in obveznosti, ki v trenutku prenosa veljajo za delodajalca v tem podjetju na podlagi pogodbe o zaposlitvi med njim in delavcem, dejavnim v podjetju.

- 10 Člen 7:666, začetek in točka (a), BW določa, da se ta člen 7:663 ne uporablja za prenos podjetja, če je bil razglašen stečaj delodajalca in podjetje spada v stečajno maso.
- 11 S členom 7:663 BW se prenaša člen 3(1) Direktive 2001/23, s členom 7:666, začetek in točka (a), pa člen 5(1) navedene direktive.

Fw

- 12 Člen 1(1) Faillissementswet (zakon o stečaju, v nadaljevanju: Fw) določa, da sodišče razglasi stečaj dolžnika na podlagi njegove prijave ali na predlog njegovih upnikov oziroma enega od njih, če je ta dolжник plačilno nesposoben in ima več kot enega upnika.
- 13 Člen 10 Fw določa, da lahko tretje osebe stečaju ugovarjajo v osmih dneh od dneva razglasitve sodbe o razglasitvi stečaja dolžnika.
- 14 V sodbi o razglasitvi stečaja sta navedeni tudi ime stečajnega upravitelja in ime stečajnega sodnika.
- 15 Člen 68 Fw določa, da je stečajni upravitelj odgovoren za upravljanje in likvidacijo stečajne mase. V skladu z nacionalno sodno prakso mora ta upravitelj upoštevati interese vseh upnikov in tudi kolektivne interese, vključno z interesom ohranitve delovnih mest.
- 16 V skladu s členom 40 Fw lahko stečajni upravitelj odpove pogodbe o zaposlitvi delavcev, zaposlenih pri stečajnem dolžniku, pri čemer upošteva odpovedni rok največ šestih tednov.
- 17 V skladu s členom 64 Fw stečajni sodnik nadzira stečajnega upravitelja in preverja, da ta ne prekorači svojih pooblastil, da deluje v interesu vseh upnikov in da pravilno opravlja svoje naloge.

Postopek pre-pack

- 18 Predložitveno sodišče postopek *pre-pack* opisuje kot nacionalno prakso, ki izvira iz sodne prakse in ki omogoča, da se v okviru likvidacije dolžnikovega premoženja pripravi prodaja celotnega ali dela podjetja, ki spada v dolžnikovo premoženje, da bi se povečale možnosti, da bodo upniki v celoti poplačani.
- 19 Priprave na prodajo vključujejo zlasti pogajanja z enim ali več kandidati o sporazumu, na podlagi katerega se bo po stečaju dolžnika nanje preneslo celotno zadevno podjetje ali njegov del. Postopek *pre-pack* se od drugih prodajnih transakcij, izvedenih pred stečajem, razlikuje po tem, da prodajne transakcije, organizirane v okviru tega postopka, pripravi stečajni upravitelj, imenovan „predvideni stečajni upravitelj“, ki je pod nadzorom stečajnega sodnika, imenovanega „predvideni stečajni sodnik“. Imenuje ju pristojno sodišče, njun status in njune funkcije pa so določeni v sodni praksi Hoge Raad der Nederlanden (vrhovno sodišče Nizozemske).
- 20 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da je v skladu s to sodno prakso naloga „predvidenega stečajnega upravitelja“ določena s strani sodišča, ki tega upravitelja imenuje, in z navodili tega sodišča ali „predvidenega stečajnega sodnika“, imenovanega v ta namen. „Predvideni stečajni upravitelj“ mora enako kot stečajni upravitelj v fazi pred stečajem upoštevati interese vseh upnikov in tudi kolektivne interese, vključno z interesom ohranitve delovnih mest. „Predvideni stečajni upravitelj“ je lahko, enako kot stečajni upravitelj, odgovoren za napako, storjeno pri opravljanju svojih nalog.

- 21 Predložitveno sodišče pojasnjuje, da je vključitev „predvidenega stečajnega upravitelja“ in „predvidenega stečajnega sodnika“ v postopek *pre-pack* bistvena, ker sta običajno pozneje, ko je razglašen stečaj, imenovana za stečajnega upravitelja in stečajnega sodnika. Pri opravljanju svojih nalog med postopkom *pre-pack* upoštevata tudi zakonsko nalogo, ki jo bosta izvrševala po razglasitvi stečaja.
- 22 Tako morata „predvideni stečajni upravitelj“ in „predvideni stečajni sodnik“ pripraviti prenos celotnega podjetja ali njegovega dela pred stečajem pravne osebe, v premoženje katere spada to podjetje, ter pri tem upoštevati interese vseh upnikov in kolektivne interese. Po razglasitvi stečaja morata, ne glede na obseg svoje udeležbe pred stečajem, kot stečajni upravitelj in stečajni sodnik presoditi, ali se pri tem prenosu izpolnjujejo ti interesi, in če ne, navedenega prenosa ne izvedeta.
- 23 Sporazum o prenosu podjetja, pripravljen v okviru postopka *pre-pack*, se sklene in izvrši šele po razglasitvi stečaja, ko imata stečajni upravitelj in stečajni sodnik, ki ju imenuje sodišče, svoja zakonska pooblastila. Ti osebi lahko na splošno ukrepata hitro, saj je običajno, da se na ti funkciji imenujeta prejšnji predvideni stečajni upravitelj in prejšnji predvideni stečajni sodnik.
- 24 Ta postopek tako omogoča, da se prepreči, da bi se po razglasitvi stečaja – čeprav na kratko – opustilo celotno zadevno podjetje ali njegov del in da se s prenosom celotnega podjetja ali njegovega dela, katerega poslovanje se je ohranilo (*going concern*), doseže boljša cena za prenos, da bi bili upniki poplačani čim bolje.

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

- 25 Skupino Heiploeg (v nadaljevanju: stara skupina Heiploeg) je sestavljala več družb, ki so opravljale dejavnost trgovine na debelo z ribami in morskimi sadeži ter sorodne dejavnosti. V poslovnih letih 2011 in 2012 je stara skupina Heiploeg ustvarila velike finančne izgube. Poleg tega je Evropska komisija novembra 2013 štirim družbam te skupine naložila globo v višini 27 milijonov EUR zaradi sodelovanja pri omejevalnem sporazumu.
- 26 Zaradi resnih finančnih težav stare skupine Heiploeg nobena banka ni privolila v financiranje te globe. Zato je bila takoj po izreku globe preučena možnost uporabe postopka *pre-pack*. V ta namen je bilo več družb, ki niso bile odvisne od skupine Heiploeg, povabljenih k predložitvi ponudbe za sredstva stare skupine Heiploeg. Ker se je za najbolj obetavno štela ponudba, ki jo je oddala družba Parlevliet en Van der Plas Beheer BV, so se pogajanja nadaljevala s to družbo.
- 27 Rechtbank Noord-Nederland (sodišče pokrajine Noord-Nederland, Nizozemska) je 16. januarja 2014 v odgovor na predlog stare skupine Heiploeg imenovalo dva „predvidena stečajna upravitelja“ in enega „predvidenega stečajnega sodnika“. Iz dopisa o imenovanju je razvidno, da je bil cilj ukrepa doseči čim večji donos za vse upnike in ponuditi možnost priprave prodaje ali reorganizacije na podlagi plačilne nesposobnosti. Sodišče je opozorilo, da „predvidena stečajna upravitelja“ in „predvideni stečajni sodnik“ v okviru postopka *pre-pack* nimajo nobenih zakonskih pristojnosti ali nalog, temveč morajo opazovati, se informirati in biti obveščeni ter dajati mnenja in po potrebi nasvete. Pojasnilo je, da morajo upoštevati interese vseh upnikov, kot da bi bila plačilna nesposobnost že razglašena, in v primeru poznejšega postopka zaradi plačilne nesposobnosti poročati o postopku *pre-pack* v javnih poročilih. Stara skupina Heiploeg je morala v celoti sodelovati s „predvidenima stečajnima upraviteljema“ in „predvidenim stečajnim sodnikom“.

- 28 Stara skupina Heiploeg je 27. januarja 2014 rechtbank Noord-Nederland (sodišče pokrajine Noord-Nederland) predlagala, naj razglasi njen stečaj. Naslednjega dne je to sodišče temu predlogu ugodilo in za stečajna upravitelja in stečajnega sodnika imenovalo osebe, ki so prej opravljale naloge „predvidenega stečajnega upravitelja“ in „predvidenega stečajnega sodnika“.
- 29 Družbi, ki sestavljata novo skupino Heiploeg in ki sta bili vpisani v sodni register 21. januarja 2014, sta prevzeli večji del gospodarskih dejavnosti stare skupine Heiploeg. Sporazum o prenosu sredstev, na podlagi katerega so bile dejavnosti stare skupine Heiploeg prenesene na novo skupino Heiploeg, je bil sklenjen 29. januarja 2014.
- 30 V skladu s tem sporazumom je nova skupina Heiploeg prevzela pogodbe o zaposlitvi približno dveh tretjin delavcev stare skupine Heiploeg, da bi ti na istem delovnem mestu opravljali delo, ki so ga opravljali prej, pri tem pa je zanje določila manj ugodne delovne pogoje. Nova skupina Heiploeg je kupila prostore stare skupine Heiploeg, ki jih uporablja, in je obdržala skoraj isti krog kupcev kot ga je imela stara skupina Heiploeg.
- 31 FNV je zoper prvostopenjsko sodbo, s katero je bil razglašen stečaj stare skupine Heiploeg, vložilo pritožbo. Pritožbeno sodišče je s sodbo tožbo zavrnilo, ker je menilo, da je nova skupina Heiploeg trdila – ne da bi ji kdo ugovarjal – da je stečaj stare skupine Heiploeg zaradi finančnih izgub, ki jih je ta utrpela, in ker banke niso bile pripravljene financirati zneska globe, ki je bila naložena štirim družbam te skupine, postal neizogiben. To sodišče je iz tega sklepalo, da so bili trije pogoji za uporabo člena 5(1) Direktive 2001/23 izpolnjeni in da zato za novo skupino Heiploeg delovni pogoji in pogoji za zaposlitev, ki so se pred prenosom uporabljali za njene zaposlene, niso zavezujoči. Navedeno sodišče je namreč menilo, prvič, da je bila ob prevzemu stare skupine Heiploeg s strani nove skupine Heiploeg stara skupina Heiploeg v stečajnem postopku, drugič, da je bil ta postopek namenjen likvidaciji premoženja odsvojitelja in, tretjič, da je bil ta postopek pod nadzorom organa oblasti.
- 32 FNV je zoper to sodbo vložilo kasacijsko pritožbo pri Hoge Raad der Nederlanden (vrhovno sodišče Nizozemske), v kateri je trdilo, da zadnja pogoja iz te določbe v primeru postopka *pre-pack* nista bila izpolnjena in da so zato za prenos stare skupine Heiploeg na novo skupino Heiploeg veljale določbe Direktive 2001/23, zaradi česar je treba šteti, da so delavci stare skupine Heiploeg vstopili v delovno razmerje z novo skupino Heiploeg in pri tem ohranili svoje delovne pogoje.
- 33 Predložitveno sodišče poudarja, da se na podlagi člena 7:663 BW s prenosom podjetja pravice in obveznosti, ki v trenutku prenosa veljajo za delodajalca v tem podjetju na podlagi pogodbe o zaposlitvi med njim in delavcem, ki je zaposlen v navedenem podjetju, prenesejo na pridobitelja. Navaja pa, da se ta določba ne uporablja za prenos podjetja v skladu s členom 7:666, začetek in točka (a), BW, če je bil razglašen stečaj delodajalca in podjetje spada v stečajno maso. To sodišče dodaja, da je treba navedene določbe nacionalnega prava, s katerimi je bila prenesena Direktiva 2001/23, razlagati v skladu s to direktivo.
- 34 Predložitveno sodišče tudi opozarja, da je glavni cilj postopka *pre-pack*, da se ob likvidaciji dolžnikovega premoženja doseže največje poplačilo vseh upnikov in da postransko postopek *pre-pack* prispeva k ohranitvi dela delovnih mest. Poleg tega pojasnjuje, da javni nadzor v stečajnem postopku zaradi obstoja postopka *pre-pack* pred stečajnim postopkom ni ogrožen.

- 35 Predložitveno sodišče v zvezi s postopkom v glavni stvari poudarja, da ni sporno, da je bil zoper staro skupino Heiploeg uveden stečajni postopek v smislu člena 5(1) Direktive 2001/23. Vendar to sodišče ob upoštevanju sodne prakse Sodišča dvomi o tem, ali sta s postopkom *pre-pack* iz postopka v glavni stvari spoštovana preostala pogoja iz člena 5(1) Direktive 2001/23, in sicer, ali je za ta postopek mogoče na eni strani šteti, da je namenjen likvidaciji premoženja stare skupine Heiploeg, in na drugi, da je pod nadzorom pristojnega organa oblasti.
- 36 V teh okoliščinah je Hoge Raad der Nederlanden (vrhovno sodišče Nizozemske) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

- „1. Ali je treba člen 5(1) Direktive 2001/23 razlagati tako, da je zahteva, da je ‚stečajn[i] ali temu podob[en] postop[ek] zaradi plačilne nesposobnosti[...] začet z namenom likvidacije premoženja odsvojitelja‘, izpolnjena,
- (a) če je stečaj odsvojitelja neizogiben in je odsvojitelj torej dejansko [plačilno nesposoben];
 - (b) če je na podlagi nizozemskega prava cilj stečajnega postopka doseči kar največji možni iztržek za vse upnike prek likvidacije dolžnikovega premoženja in
 - (c) če se v tako imenovanem postopku ‚*pre-pack*‘ pred razglasitvijo stečaja pripravi prenos (dela) podjetja, izpelje pa se šele po razglasitvi stečaja, pri čemer
 - (d) morajo ‚predvidenega stečajnega upravitelja‘, ki ga imenuje rechtbank (sodišče), pred razglasitvijo stečaja voditi interesi vseh upnikov in interesi družbe, kot je interes ohranitve delovnih mest, to pa mora nadzorovati ‚predvideni stečajni sodnik‘, ki ga prav tako imenuje rechtbank (sodišče),
 - (e) in je cilj postopka *pre-pack*, da se v stečajnem postopku, ki sledi, omogoči način likvidacije, pri kateri se premoženje (ali njegov del) odsvojitelju pripadajočega delujočega podjetja (*going concern*) proda, tako da se doseže kar največji možni iztržek za vse upnike in se ohrani kar največ delovnih mest, ter
 - (f) ureditev postopka zagotavlja, da je ta cilj dejansko vodilni cilj?
2. Ali je treba člen 5(1) [te direktive] razlagati tako, da je zahteva, da je ‚stečajn[i] ali temu podob[en] postop[ek] zaradi plačilne nesposobnosti [...] pod nadzorom pristojnega organa oblasti‘, izpolnjena, če je prenos (dela) podjetja pripravljen v postopku *pre-pack* pred razglasitvijo stečaja, izpeljan pa po razglasitvi stečaja,
- (a) če ga pred razglasitvijo stečaja nadzorujeta ‚predvideni stečajni upravitelj‘ in ‚predvideni stečajni sodnik‘, ki ju imenuje rechtbank (sodišče), ki pa nimata zakonskih pooblastil,
 - (b) če morajo ‚predvidenega stečajnega upravitelja‘ na podlagi nizozemskega prava pred razglasitvijo stečaja voditi interesi vseh upnikov in drugi interesi družbe ter interes ohranitve delovnih mest, to pa mora nadzorovati ‚predvideni stečajni sodnik‘,
 - (c) če se naloge ‚predvidenega stečajnega upravitelja‘ in ‚predvidenega stečajnega sodnika‘ ne razlikujejo od nalog stečajnega upravitelja in stečajnega sodnika v stečajnem postopku,
 - (d) če je sporazum, na podlagi katerega se podjetje prenese in ki je pripravljen v postopku *pre-pack*, sklenjen in izveden šele po tem, ko je razglašen stečaj,
 - (e) če lahko rechtbank (sodišče) pri razglasitvi stečaja za stečajnega upravitelja ali stečajnega sodnika imenuje drugega kot ‚predvidenega stečajnega upravitelja‘ ali ‚predvidenega stečajnega sodnika‘ ter
 - (f) če za stečajnega upravitelja in stečajnega sodnika veljajo iste zahteve glede objektivnosti in neodvisnosti kot za stečajnega upravitelja in stečajnega sodnika v stečajnem postopku, pred katerim ni bil izveden postopek *pre-pack*, in sta ne glede na obseg svoje vpletenosti pred razglasitvijo stečaja na podlagi svoje zakonske naloge dolžna presoditi, ali je pred razglasitvijo stečaja pripravljen prenos (dela) podjetja v interesu vseh upnikov, ter če na to vprašanje odgovorita nikalno, dolžna odločiti, da ta prenos ne bo izveden, pri čemer

sta še vedno pristojna, da iz drugih razlogov – na primer zato, ker drugi interesi družbe, kot je na primer interes delovnih mest, temu nasprotujejo – odločita, da pred razglasitvijo stečaja pripravljeni prenos (dela) podjetja ne bo izveden?“

Vprašani za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 37 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 5(1) Direktive 2001/23 razlagati tako, da je pogoj, ki ga določa ter v skladu s katerim se člena 3 in 4 te direktive ne uporabljata za prenos podjetja, če je odsvojitelj v stečajnem ali temu podobnem postopku zaradi plačilne nesposobnosti, „ki je bil začet z namenom likvidacije premoženja odsvojitelja“, izpolnjen, če se prenos celotnega podjetja ali njegovega dela pred začetkom stečajnega postopka, ki je namenjen likvidaciji premoženja odsvojitelja in v katerem se navedeni prenos izvede, pripravi v okviru postopka *pre-pack*, katerega namen je, da se v stečajnem postopku omogoči likvidacija delujočega podjetja (*going concern*), pri kateri bi bili vsi upniki poplačani čim bolje in bi se ohranilo kar največ delovnih mest.
- 38 Uvodoma je treba opozoriti, na prvem mestu, da – kot je generalni pravobranilec navedel v točkah 44 in 45 sklepnih predlogov – uvedba odstopanja iz člena 5(1) Direktive 2001/23 pomeni uzakonitev sodne prakse Sodišča. Namreč, čeprav Direktiva 77/187 ni vsebovala nobene posebne določbe v zvezi s tem, je Sodišče, zlasti v sodbah z dne 7. februarja 1985, Abels (135/83, EU:C:1985:55), in z dne 25. julija 1991, d’Urso in drugi (C-362/89, EU:C:1991:326), ob upoštevanju posebnosti stečajnega prava – za katerega so značilni posebni postopki, namenjeni uravnoteženju različnih interesov, zlasti interesov različnih kategorij upnikov – v razmerju do socialnega prava priznalo možnost odstopa od uporabe sistema individualnega varstva delavcev, če je bilo preneseno podjetje ali del podjetja predmet postopka, namenjenega likvidaciji premoženja odsvojitelja.
- 39 Sodišče je tako v točki 25 sodbe z dne 7. decembra 1995, Spano in drugi (C-472/93, EU:C:1995:421), razsodilo, da se Direktiva 77/187 ne uporablja za prenose, izvedene v okviru postopkov, namenjenih likvidaciji premoženja odsvojitelja, kot je stečajni postopek, obravnavan v sodbi z dne 7. februarja 1985, Abels (135/83, EU:C:1985:55), ali postopek prisilne upravne likvidacije italijanskega prava, obravnavan v sodbi z dne 25. julija 1991, d’Urso in drugi (C-362/89, EU:C:1991:326), uporablja pa se za prenos podjetij, proti katerim so bili uvedeni postopki, namenjeni nadaljevanju dejavnosti podjetja.
- 40 Pojasniti je treba, da je moralo Sodišče v zadevi, v kateri je bila sprejeta sodba z dne 25. julija 1991, d’Urso in drugi (C-362/89, EU:C:1991:326), v zvezi z vprašanjem, ali so zaposleni ob prenosu podjetja ohranili pravice, ki izhajajo iz delovne dobe, pridobljene pred prenosom, obravnavati nacionalno ureditev, ki je določala izredni upravni postopek za podjetja z dvema vrstama učinkov za ta podjetja. Za to zadevo je bilo na eni strani značilno, da je bilo mogoče za preneseno podjetje uporabiti ureditev prisilne upravne likvidacije, katere učinki so primerljivi z učinki stečaja, in na drugi strani, da je to podjetje, čeprav je bila zanj uvedena ta ureditev, lahko nadaljevalo dejavnost pod vodstvom upravitelja v obdobju, katerega način izračuna je bil določen z zakonom. V zadnjenavedenem primeru je moral ta upravitelj določiti program, izvajanje katerega je moral odobriti nadzorni organ in ki je moral, kolikor je to bilo mogoče in ob upoštevanju interesov upnikov, zajemati načrt sanacije, združljiv z glavnimi smernicami industrijske politike, s posebno navedbo naprav, ki naj bi ponovno začele obratovati, ter naprav in kompleksov podjetja, ki naj bi

se prenesli. Navedena ureditev je torej imela različne značilnosti glede na to, ali je bilo z odlokom, s katerim je bila odrejena prisilna upravna likvidacija, odločeno o nadaljevanju dejavnosti podjetja (sodba z dne 25. julija 1991, d'Urso in drugi, C-362/89, EU:C:1991:326, točke od 27 do 30).

- 41 Sodišče je štelo, da je bil prvi od teh učinkov primerljiv s stečajem, saj je bil namenjen likvidaciji premoženja dolžnika z namenom kolektivnega poplačila upnikov, tako da je bilo treba prenose, izvedene v tem okviru, izključiti s področja uporabe Direktive 77/187 (sodba z dne 25. julija 1991, d'Urso in drugi, C-362/89, EU:C:1991:326, točka 31). Nasprotno pa je v zvezi z drugim učinkom štelo, da je bil cilj izrednega upravnega postopka predvsem vzpostaviti ravnovesje, ki bi omogočalo opravljanje dejavnosti podjetja v prihodnosti. Z gospodarskim in socialnim ciljem, ki se tako uresničuje, namreč ni mogoče niti pojasniti niti upravičiti tega, da so, kadar je zadevno podjetje v celoti ali deloma preneseno, delavcem odvzete pravice, ki so jim s to direktivo priznane pod pogoji, ki jih ta določa (sodba z dne 25. julija 1991, d'Urso in drugi, C-362/89, EU:C:1991:326, točka 32).
- 42 Na drugem mestu, ugotoviti je treba, da prvo vprašanje vsebuje dejanske in postopkovne elemente, ki po mnenju predložitvenega sodišča bodisi niso bili navedeni v predložitveni odločbi, na podlagi katere je bila izdana sodba z dne 22. junija 2017, Federatie Nederlandse Vakvereniging in drugi (C-126/16, EU:C:2017:489), bodisi v zadevi, v kateri je bila izdana ta sodba, niso obstajali in posledično nasprotujejo temu, da se odgovor Sodišča v navedeni sodbi prenese v postopek v glavni stvari.
- 43 Sodišče je med drugim v točki 47 iste sodbe presodilo, da člen 5(1) Direktive 2001/23 zahteva, da mora biti stečajni ali temu podoben postopek zaradi plačilne nesposobnosti začel z namenom likvidacije premoženja odsvojitelja, in opozorilo, da v skladu z njegovo sodno prakso tega pogoja postopek za nadaljevanje poslovanja zadevnega podjetja ne izpolnjuje.
- 44 Sodišče je glede razlik med tema vrstama postopkov dodalo, da je eden namenjen nadaljevanju podjetja ali njegovih enot, sposobnih preživetja. Nasprotno pa se s postopkom, ki je namenjen likvidaciji premoženja, poskuša doseči čim večji iztržek za skupno poplačilo terjatev upnikov. Čeprav ni izključeno, da lahko obstaja določeno prekrivanje med tema dvema ciljema, ki jima sledi določen postopek, pa glavni cilj postopka za nadaljevanje poslovanja podjetja v vsakem primeru ostaja ohranitev zadevnega podjetja (sodba z dne 22. junija 2017, Federatie Nederlandse Vakvereniging in drugi, C-126/16, EU:C:2017:489, točka 48).
- 45 Sodišče je glede na značilnosti postopka *pre-pack*, ki jih je predložitveno sodišče navedlo v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 22. junija 2017, Federatie Nederlandse Vakvereniging in drugi (C-126/16, EU:C:2017:489), zlasti glede na to, da je namen tega postopka preprečiti nenadno ustavitev dejavnosti zadevnega podjetja na dan razglasitve stečaja, da bi se ohranila tako gospodarska vrednost navedenega podjetja kot tudi delovna mesta, v točki 50 te sodbe štelo, da s pridržkom, da predložitveno sodišče to preveri, navedeni postopek na koncu ni namenjen likvidaciji zadevnega podjetja, tako da z ekonomskim in socialnim ciljem, ki mu sledi, ni mogoče pojasniti niti upravičiti, da so, kadar je zadevno podjetje v celoti ali deloma preneseno, delavcem tega podjetja odvzete pravice, ki so jim priznane z Direktivo 2001/23.
- 46 V nasprotju z dejanskim stanjem v navedeni zadevi predložitveno sodišče v tem postopku navaja, da je bila ob uvedbi zadevnega postopka *pre-pack* plačilna nesposobnost odsvojitelja neizogibna in da sta bila tako stečajni postopek kot postopek *pre-pack*, ki je potekal pred njim, namenjena

likvidaciji premoženja odsvojitelja, poleg tega pa je bil stečaj razglašen. To sodišče poudarja, da je bil glavni cilj vseh teh postopkov, ki so pripeljali do te likvidacije, doseči kar največji mogoč iztržek za vse upnike.

- 47 Prav tako ni sporno, da je v obravnavanem primeru do prenosa zadevnega podjetja prišlo med stečajnim postopkom, namenjenim likvidaciji celotnega premoženja stare skupine Heiploeg, to je podjetja odsvojitelja.
- 48 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je treba, ker se v členu 5(1) Direktive 2001/23 razlikuje med „odsvojiteljem“ in „podjetjem“, „obratom“ ali „delom podjetja ali obrata“, ki pripada navedenemu odsvojitelju, razlikovati med celotno gospodarsko dejavnostjo odsvojitelja in posameznimi dejavnostmi različnih subjektov, ki so del njegovega premoženja, ki ga je treba likvidirati.
- 49 Iz člena 5(1) Direktive 2001/23 je razvidno, da področje uporabe te določbe in posledičnega odstopanja, ki ga ta določba določa, ni omejeno na podjetja, obrate ali dele podjetja ali obrata, ki so pred prenosom ali po njem dokončno prenehali opravljati dejavnost.
- 50 Ta člen 5(1) namreč – ker določa, da če so izpolnjeni pogoji iz te določbe, se pravice in obveznosti odsvojitelja, ki izhajajo iz na dan prenosa obstoječe pogodbe o zaposlitvi ali delovnega razmerja, ne prenesejo na pridobitelja – pomeni, da mora obstajati možnost prenosa podjetja ali dela podjetja, ki še obratuje, tako da se pri tem uveljavi odstopanje iz navedene določbe. S to rešitvijo se z Direktivo 2001/23 prepreči tveganje, da bi se podjetje, obrat ali del zadevnega podjetja ali obrata razvrednotili, preden pridobitelj v okviru stečajnega postopka, začete z namenom likvidacije premoženja odsvojitelja, prevzame del premoženja in/ali dejavnosti odsvojitelja, za katere je bilo ocenjeno, da so sposobne preživetja. Namen tega odstopanja je torej odpraviti resno tveganje poslabšanja celotne vrednosti prenesenega podjetja ali življenjskih in delovnih pogojev delovne sile, ki bi bilo v nasprotju s cilji Pogodbe (glej v tem smislu sodbo z dne 25. julija 1991, d’Urso in drugi, C-362/89, EU:C:1991:326, točka 31 in navedena sodna praksa).
- 51 Te razlage člena 5(1) Direktive 2001/23 ne omaja dejstvo, da je bil prenos podjetja, obrata ali dela podjetja ali obrata, ki je bil izveden v stečajnem ali temu podobnem postopku zaradi plačilne nesposobnosti, začetem z namenom likvidacije premoženja odsvojitelja, pripravljen pred začetkom tega postopka, ker se ta določba ne nanaša na obdobje pred začetkom zadevnih stečajnih postopkov ali postopkov zaradi plačilne nesposobnosti. Ta ugotovitev je potrjena z odstavkom 2 tega člena 5, iz katerega jasno izhaja, da se izjeme, ki jih določa, nanašajo na primere, v katerih se člena 3 in 4 te direktive uporabljata za prenos „v“ postopku zaradi plačilne nesposobnosti, začetem proti odsvojitelju.
- 52 Če je torej glavni cilj postopka *pre-pack*, ki mu sledi stečajni postopek, to, da se po ugotovitvi plačilne nesposobnosti odsvojitelja in njegovi likvidaciji doseže največje možno vračilo za vse njegove upnike, ta postopka skupaj načeloma izpolnjujeta drugi pogoj iz člena 5(1) Direktive 2001/23.
- 53 V zvezi s tem je treba v vsakem položaju preveriti, ali sta postopek *pre-pack* in zadevni stečajni postopek namenjena likvidaciji podjetja zaradi ugotovljene plačilne nesposobnosti odsvojitelja, in ne zgolj njegovi reorganizaciji. Poleg tega ni treba ugotoviti le, da je glavni cilj teh postopkov čim boljše poplačati vse upnike, ampak tudi, da izvedba likvidacije prek prenosa delujočega podjetja (*going concern*) ali njegovega dela, kot je pripravljena v postopku *pre-pack* in izvedena po stečajnem postopku, omogoča uresničitev tega glavnega cilja. Cilj uporabe postopka *pre-pack*

z namenom likvidacije družbe je torej, da se stečajnemu upravitelju in stečajnemu sodniku, ki ju po razglasitvi stečaja te družbe imenuje sodišče, omogoči povečanje možnosti za poplačilo upnikov.

- 54 Vendar je iz spisa, ki je na voljo Sodišču, razvidno, da je zadevni postopek *pre-pack* urejen izključno s pravili sodne prakse in da njegova uporaba s strani različnih nacionalnih sodišč ni enotna, tako da naj bi bil, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 83 sklepnih predlogov, izvor pravne negotovosti. V takih okoliščinah pa za postopek *pre-pack*, določen s sodno prakso predložitvenega sodišča, ni mogoče šteti, da ureja izvajanje izjeme iz člena 5(1) Direktive 2001/23, in ta postopek ne izpolnjuje zahteve po pravni varnosti.
- 55 Iz tega izhaja, da je treba ne glede na preudarke iz točk od 47 do 53 te sodbe na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 5(1) Direktive 2001/23 razlagati tako, da je pogoj, ki ga določa ter v skladu s katerim se člena 3 in 4 te direktive ne uporabljata za prenos podjetja, če je odsvojitelj v stečajnem ali temu podobnem postopku zaradi plačilne nesposobnosti, „ki je bil začel z namenom likvidacije premoženja odsvojitelja“, izpolnjen, če se prenos celotnega podjetja ali njegovega dela pred začetkom stečajnega postopka, ki je namenjen likvidaciji premoženja odsvojitelja in v katerem se navedeni prenos izvede, pripravi v okviru postopka *pre-pack*, katerega namen je, da se v stečajnem postopku omogoči likvidacija delujočega podjetja, pri kateri se vsi upniki poplačajo čim boljše in se ohrani kar največ delovnih mest, pod pogojem, da je tak postopek *pre-pack* urejen z zakonskimi ali podzakonskimi določbami.

Drugo vprašanje

- 56 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 5(1) Direktive 2001/23 razlagati tako, da je pogoj, ki ga določa ter v skladu s katerim se člena 3 in 4 te direktive ne uporabljata za prenos podjetja, obrata ali dela podjetja ali obrata, če je stečajni ali temu podoben postopek zaradi plačilne nesposobnosti, v katerem je odsvojitelj, „pod nadzorom pristojnega organa oblasti“, izpolnjen, če je prenos celotnega podjetja ali njegovega dela pred razglasitvijo stečaja pripravljen v okviru postopka *pre-pack* s strani „predvidenega stečajnega upravitelja“, ki je pod nadzorom „predvidenega stečajnega sodnika“, ter če je sporazum o tem prenosu sklenjen in izvršen po razglasitvi stečaja, namenjenega likvidaciji premoženja odsvojitelja.
- 57 Za odgovor na to vprašanje je treba spomniti, da – kot je Sodišče navedlo v sodbi z dne 22. junija 2017, *Federatie Nederlandse Vakvereniging in drugi* (C-126/16, EU:C:2017:489, točka 53), in kot je potrdilo predložitveno sodišče – postopek *pre-pack*, ki poteka pred razglasitvijo stečaja, namenjenega likvidaciji premoženja odsvojitelja, izhaja iz sodne prakse in nima podlage v nizozemski zakonodaji ali podzakonskih predpisih.
- 58 Kar natančneje zadeva postopek *pre-pack*, ki je bil obravnavan v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 22. junija 2017, *Federatie Nederlandse Vakvereniging in drugi* (C-126/16, EU:C:2017:489), je Sodišče na podlagi spisa, ki mu je bil predložen, v točki 54 te sodbe razsodilo, da ta postopek ni bil pod nadzorom pristojnega sodišča, ampak se je izvajal pod vodstvom upravljalnega organa podjetja, ki se je pogajal in sprejemal odločitve v zvezi s prodajo podjetja v stečaju. V točki 55 navedene sodbe je štelo, da „predvideni stečajni upravitelj“ in „predvideni stečajni sodnik“ formalno nista imela nobenih pooblastil in nista bila pod nobenim nadzorom organa oblasti. Poleg tega je štelo, da ker je stečajni sodnik dovoljenje za prenos, pripravljeno med postopkom *pre-pack*, izdal takoj po začetku stečajnega postopka, je moral biti navedeni sodnik obveščen in dovoliti prenos pred začetkom tega postopka. Sodišče je na podlagi tega v točki 57 iste sodbe sklepalo, da lahko ob upoštevanju teh značilnosti postopek *pre-pack*,

obravnavan v tej zadevi, skoraj popolnoma odvzame bistvo vsakršnemu morebitnemu nadzoru pristojnega organa oblasti nad stečajnim postopkom in torej ne izpolnjuje pogoja iz člena 5(1) Direktive 2001/23, ki se nanaša na nadzor s strani takšnega organa.

- 59 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da predložitveno sodišče, ki opozarja, da „predvideni stečajni upravitelj“ in „predvideni stečajni sodnik“, čeprav ju je imenovalo sodišče, pri opravljanju svojih nalog v postopku *pre-pack* nimata nobene zakonske pristojnosti, v predložitveni odločbi navaja različne elemente, ki bi lahko omajali presojo Sodišča v točki 57 sodbe z dne 22. junija 2017, Federatie Nederlandse Vakvereniging in drugi (C-126/16, EU:C:2017:489), tako da te presoje ne bi bilo mogoče uporabiti v postopku v glavni stvari.
- 60 Natančneje, poudariti je treba, da se po mnenju tega sodišča status in naloge „predvidenega stečajnega upravitelja“, ki so opredeljeni s strani sodišča, ki tega upravitelja imenuje, ali z navodili „predvidenega stečajnega sodnika“, ki je bil imenovan v ta namen, ne razlikujejo bistveno od statusa in nalog upravitelja v stečajnem postopku. „Predvideni stečajni upravitelj“ bi lahko, enako kot stečajni upravitelj, odgovarjal za napake pri opravljanju svojih nalog, njegova osebna odgovornost pa naj bi se presojala na podlagi enakih meril, kot veljajo za stečajnega upravitelja. „Predvideni stečajni sodnik“ – tako kot stečajni sodnik v stečajnem postopku – naj bi v postopku *pre-pack* pred razglasitvijo stečaja zagotavljal nadzor nad „predvidenim stečajnim upraviteljem“, da ta ne bi prekoračil svojih pristojnosti in da bi ravnal v interesu vseh upnikov. Sodišče, ki je imenovalo „predvidenega stečajnega upravitelja“ in „predvidenega stečajnega sodnika“, naj bi v primeru poznejšega postopka zaradi plačilne nesposobnosti opravljal nadzor nad tem, ali sta ti osebi upoštevali vsa navodila, ki so jima bila dana, in bi, če bi bil odgovor nikalen, ob razglasitvi stečaja kot stečajne upravitelje in stečajnega sodnika imenovalo druge osebe.
- 61 Navedeno sodišče pojasnjuje, da čeprav je bil v postopku v glavni stvari sporazum, na podlagi katerega je bilo podjetje preneseno, pripravljen med postopkom *pre-pack*, ta sporazum ob razglasitvi stečaja stare skupine Heiploeg še ni bil sklenjen. Od razglasitve začetka stečajnega postopka pa sta imela stečajna upravitelja in stečajni sodnik, ki so bili pristojni za vodenje stečajnega postopka in jih je za to imenovalo sodišče, zakonske pristojnosti v zvezi s tem in so zanje veljale enake zahteve po objektivnosti in neodvisnosti, kot veljajo za stečajnega upravitelja in stečajnega sodnika, ki sta bila imenovana v stečajnem postopku, pred katerim ni bil izveden postopek *pre-pack*. Torej so morali presoditi, ali je bil prenos enot stare skupine Heiploeg, sposobnih preživetja, ki je bil pripravljen pred stečajem, izveden v interesu vseh upnikov. Zato naj izvedba postopka *pre-pack*, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, ne bi vplivala na nadzor, ki ga bo pozneje v stečajnem postopku opravil pristojni organ oblasti, in sicer stečajni upravitelj in stečajni sodnik, kot je ta nadzor določen v Fw.
- 62 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da ker „predvidenega stečajnega upravitelja“ in „predvidenega stečajnega sodnika“ imenuje sodišče, ki je pristojno za postopek *pre-pack*, in ker to sodišče ne le, da opredeli njuno nalogo, ampak ob poznejši uvedbi stečajnega postopka tudi opravi nadzor nad njunim izvajanjem teh nalog tako, da odloči, ali za stečajnega upravitelja in stečajnega sodnika imenuje isti osebi, že obstaja nadzor nad „predvidenim stečajnim upraviteljem“ in „predvidenim stečajnim sodnikom“ s strani pristojnega organa oblasti.
- 63 Ta presoja je na eni strani podprta s tem, da se prenos, pripravljen med postopkom *pre-pack*, izvede šele po uvedbi stečajnega postopka, saj lahko stečajni upravitelj in stečajni sodnik ta prenos zavrmeta, če menita, da je v nasprotju z interesom upnikov odsvojitelja, katerega premoženje je treba likvidirati. Na drugi strani, kot je razvidno iz spisa, ki je na voljo Sodišču, „predvideni stečajni upravitelj“ nima le dolžnosti, da v stečajnem poročilu poroča o svojem vodenju pripravljalne faze,

ampak se lahko njegova odgovornost uveljavlja pod enakimi pogoji kot odgovornost stečajnega upravitelja. Poleg tega ni sporno, da „predvideni stečajni upravitelj“ v postopku *pre-pack* deluje pod nadzorom „predvidenega stečajnega sodnika“ in posledično pristojnega sodišča, saj lahko zadnjenavedeno sodišče, če meni, da „predvideni stečajni upravitelj“ ni ravnal v skladu z nalogo, ki mu jo je dodelilo sodišče, tega stečajnega upravitelja nadomesti z drugo osebo ali nasprotuje zaključku postopka *pre-pack*.

- 64 Prav tako je treba pojasniti, da se morata „predvideni stečajni upravitelj“ in „predvideni stečajni sodnik“ za izvedbo nalog, ki so jima zaupane v okviru postopka *pre-pack* in v okviru stečajnega postopka, že v pripravljalni fazi stečaja, ki jo pomeni postopek *pre-pack*, usklajevati, oceniti različne hipoteze prenosa ter preučiti sporazum o prenosu, ki ga bosta morda potrdila in izvršila ob uvedbi stečajnega postopka. Zato časa, ki je pretekel med začetkom stečajnega postopka in podpisom sporazuma, pripravljenega v okviru postopka *pre-pack*, kot takega ni mogoče uporabiti kot merila za presojo, ali je pristojni organ oblasti lahko izvedel nadzor, predviden v zvezi s tem.
- 65 Zato je treba šteti, da to, da je prenos celotnega podjetja ali njegovega dela pripravljen v okviru postopka *pre-pack*, ki poteka pred razglasitvijo stečaja, s strani „predvidenega stečajnega upravitelja“, ki je pod nadzorom „predvidenega stečajnega sodnika“, ne nasprotuje temu, da je tretji pogoj iz člena 5(1) Direktive 2001/23 izpolnjen.
- 66 Glede na zgornje preudarke je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 5(1) Direktive 2001/23 razlagati tako, da je pogoj, ki ga določa ter v skladu s katerim se člena 3 in 4 te direktive ne uporabljata za prenos podjetja, obrata ali dela podjetja ali obrata, če je stečajni ali temu podoben postopek zaradi plačilne nesposobnosti, v katerem je odsvojitelj, „pod nadzorom pristojnega organa oblasti“, izpolnjen, če je prenos celotnega podjetja ali njegovega dela pripravljen v okviru postopka *pre-pack*, ki poteka pred razglasitvijo stečaja, s strani „predvidenega stečajnega upravitelja“, ki je pod nadzorom „predvidenega stečajnega sodnika“, ter če je sporazum o tem prenosu sklenjen in izvršen po razglasitvi stečaja, namenjenega likvidaciji premoženja odsvojitelja, pod pogojem, da je tak postopek *pre-pack* urejen z zakonskimi ali podzakonskimi določbami.

Stroški

- 67 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

- Člen 5(1) Direktive Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov je treba razlagati tako, da je pogoj, ki ga določa ter v skladu s katerim se člena 3 in 4 te direktive ne uporabljata za prenos podjetja, če je odsvojitelj v stečajnem ali temu podobnem postopku zaradi plačilne nesposobnosti, „ki je bil začel z namenom likvidacije premoženja odsvojitelja“, izpolnjen, če se prenos celotnega podjetja ali njegovega dela pred začetkom stečajnega postopka, ki je namenjen likvidaciji premoženja odsvojitelja in v katerem se navedeni prenos izvede, pripravi v okviru postopka *pre-pack*, katerega namen je, da se v stečajnem postopku omogoči likvidacija**

delujočega podjetja, pri kateri se vsi upniki poplačajo čim bolje in se ohrani kar največ delovnih mest, pod pogojem, da je tak postopek *pre-pack* urejen z zakonskimi ali podzakonskimi določbami.

2. Člen 5(1) Direktive 2001/23 je treba razlagati tako, da je pogoj, ki ga določa ter v skladu s katerim se člena 3 in 4 te direktive ne uporabljata za prenos podjetja, obrata ali dela podjetja ali obrata, če je stečajni ali temu podoben postopek zaradi plačilne nesposobnosti, v katerem je odsvojitelj, „pod nadzorom pristojnega organa oblasti“, izpolnjen, če je prenos celotnega podjetja ali njegovega dela pripravljen v okviru postopka *pre-pack*, ki poteka pred razglasitvijo stečaja, s strani „predvidenega stečajnega upravitelja“, ki je pod nadzorom „predvidenega stečajnega sodnika“, ter če je sporazum o tem prenosu sklenjen in izvršen po razglasitvi stečaja, namenjenega likvidaciji premoženja odsvojitelja, pod pogojem, da je tak postopek *pre-pack* urejen z zakonskimi ali podzakonskimi določbami.

Podpisi